



# JAKUB 1

ZPRAVODAJ PŘÍBRAMSKÉ FARNOSTI SV. JAKUBA

nákl. na tištěné číslo 7 Kč



XXV. ročník, 5. 2. 2017

## HISTORICKÝ KONEC VÁNOC

2. únor, který letos připadl na uplynulý čtvrtek, slaví církev jako svátek Uvedení Páně do chrámu, lidově „Hromnice“. Tímto svátkem končily dříve Vánoce, až do roku 1963, kdy byla na II. Vatikánském koncilu provedena liturgická reforma. Předtím se zachovávala časová skutečnost - 40 dní od Ježíšova narození, kdy rodiče (Maria a Josef) přinesli dítě čtyřicátý den do chrámu, aby ho obětovali Hospodinu. Vánoce byly ovšem neúměrně dlouhé a nová liturgie stanovila církevní rok (mezidobí) na 33 nedělí podle počtu Kristových let. Vánoce od té doby končí svátkem Křtu Páně, t.j. v době od 7. do 13. ledna. Protože je událost Ježíšova obětování nanejvýš významná, nadále se slaví skutečně čtyřicátý den po slavení Narození Páně, i když dnes už jsme v jiném liturgickém období. Je to tedy jakési ohlédnutí za Vánocemi. Při liturgii světíme hořící svíce, symbol přítomného Krista, a jdeme pokud možno průvodem, byť pro zimu obvykle krátkým, spíš symbolickým do chrámu. Tím si připomínáme Ježíšův vstup, jeho oficiální uvedení do chá-

mu a zároveň se k němu připojujeme s vírou, že ho chceme svým životem následovat i tento další rok.

A proč „hromničky“ a A „Hromnice“? Věřící si posvěcené svíce odnášeli domů. V těch dobách byly, zvláště na venkově, většinou dřevěná stavení, jak obytná, tak ve všech případech hospodářské objekty - chlévy atd. V případě, že udeřil blesk, nebylo prakticky ochrana a často vyhořely skoro celé vesnice. I když se později začaly utvářet hasičské spolky, jejich vybavení a možnosti byly zcela primitivní. Když začala bouře, blesky a rachot hromů (viz slovenská hymna), lidé se báli a v bezmoci se utíkali v modlitbě ke Kristu. Shromažďovali se kolem stolu, dospělí i vyděšené děti, a v modlitbě prosili za odvrácení pohromy. Na stole přitom byla zapálení posvěcená svíčka, které se, protože se zapalovala při bouři a hromobití, začalo říkat „hromnička“. Samozřejmě, že ochrana nešla od té hořící svíce jako takové, ale od ochrany Ježíšovy a spoléhání se na jeho záchranu. Dnes se žije jinak, je větší zabezpečení i proti ohni, což bohužel neznamená, že jsme

plně „ohnivzdorní“, a nejednou shoří lidem veškerý majetek. Proto zapálená svíčka hromnička spojená s důvěrou v Krista a prosbou k němu, není vůbec věcí pověry, ale naopak výrazem důvěry v Boží pomoc a ochranu.

*P. Jindřich Krink*

## VÍTE TO?

- Dobříšská farnost zve na setkání s autorem knížky Exotem na této zemi (O Božím milosrdenství mezi námi), se salesiánským knězem Ladislavem Heryánem. Knižka sklidila velký úspěch, v lednu proběhl dotisk, v nejbližší době by měla být opět k sehnání. Beseda se bude konat v úterý 7. února 2017 od 19.00 hodin v Pastoračním centru sv. Tomáše v Dobříši (Na Nábřeží 1650) a bude spojena s autogramiádou.
- 9. února od 18:30 „Rusko bez pozlátka“ přednáška Michaela Romancova v klubovně Gymnázia Příbram, Legionářů
- 20. února od 20:00 modlitby maminek na faře.
- V úterý 21. února se bude na faře konat vikariátní konference, t.j. setkání všech kněží vikariátu. V 9:00 bude v kostele sv. Jakuba mše svatá – všichni farníci jsou zváni. Hlavním celebrantem bude a promluvu bude mít P. Jan Dlouhý z Mníšku, náš vikář. Následovat bude na faře svačina a vlastní jednání konferen-

ce. Konferenci zakončujeme vždy společným obědem, zde v salonku U ZLATÉHO SOUDKU.

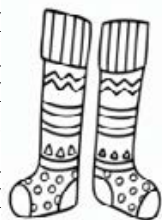
- 14. února od 19:00 Přednáška Kateřiny Lachmanové, kostel Pražského Jezulátka
- Ve farnosti na Březových Horách začala příprava na biřmování

## VÁNOČNÍ DÁRKY

Možná si pamatujete, že v rámci povídání pro děti při jedné z adventních bohoslužeb jsme se zamýšleli nad tím, jak si představujeme Vánoce a co k nim patří. Došli jsme také k tomu, že si neumíme představit, že bychom Vánoce trávili venku na mrazu, s jediným oblečením, které bychom měli na sobě, bez dobrého jídla, bez



teplé sprchy, o samotě... Přesto takoví lidé i v Příbrami jsou a zimní měsíce tráví ve veřejné noclehárně, aby nespali venku na mrazu. Díky vaší pomoci se mi podařilo sesbírat 26 krásných balíčků, ve kterých byly teplé ponožky nebo rukavice a něco dobrého na zub. Všechny jsem předala pracovnícím příbramské noclehárny, aby je rozdělily mezi ty, kdo tam o Vánocích přespávají. Mám vám všem velmi poděkovat za nečekané



překvapení a ujistit vás, že dárky byly velmi vítané. Díky že jste se přidali!

Monika Ciklerová

## ROZHOVOR

V dnešním rozhovoru bych Vám chtěla představit paní Ing. Lucii Váchovou a její dceru Elenku, která nedávno přijala v našem kostele první svaté přijímání.

Pro MATKU:

**1. „Mohla byste nám o sobě a své rodině něco říci?“**

**2. „Jsme rádi, že jste si našla cestu do našeho kostela. Co Vás vedlo k výběru našeho kostela?“**

Ad 1) Jmenuji se Lucie Váchová, narodila jsem se ve Slaném a v současnosti pobývám s dcerami (Elen a Ladou) v Jincích. Nedávno jsem začala pracovat na Finančním úřadě v Hořovicích. Do kostela sv. Jakuba staršího jsme chodily již dříve (2010-2012), poté však v našem životě došlo k několika zásadním změnám, jež naše cesty zavedly jinam. Vzhledem k tomu, že nás boží cesty v r. 2015 svedly zpět do Jince, začaly jsme opět navštěvovat farnost při kostele sv. Jakuba staršího v Příbrami.

Ad 2) Při křtu obou dcer jsme dostaly doporučení na vaši farnost v Příbrami (při kostele sv. Jakuba staršího). Na doporučení jsme daly a nelitujeme. Je nám zde s vámi dobře. Snad



je to mj. proto, že je místní pan farář Jindřich Krink tak štědrý a jeho lidský přístup si získal naše srdce.

Pro ELENKU:

**1. „Kdo ti pomáhal s přípravou na první svaté přijímání?“**

**2. „Jak jste své první svaté přijímání doma oslavili?“**

Ad 1) S přípravou mi pomáhal především pan farář Jindřich Krink i moje maminka. Jsem tomu velice ráda, jelikož se mnou měli vždy trpělivost.

Taky jsem zjistila, že pan farář není jen přísný, ale že má i smysl pro humor. Nesmím zapomenout na svoji babičku (bydlí ve Zbirohu), která mi pak pomáhala spíše při oblékání v den „D“.

Ad 2) Když jsme se všichni po mši svaté vrátili domů, maminka s babičkou doma připravily slavnostní oběd.

A vůbec celý den byl tak trochu jiný. Moc jsme si to všichni užili. Byl to, myslím, nezapomenutelný zážitek pro nás všechny.

## SPOLEČENSKÝ VEČER

Víte, kolikátý společenský večer jsme letos zažili? Pokud ne, nic se neděje, já to také nevím. Byl 26? Nebo 27? Pokud chcete znát odpověď, musíte se zeptat Marie Markové, ta je má spočítaná. Díky ní a díky všem pořadatelům – dobrovolníkům zejména z řad společenství mladých jsme se letos opět mohli sejít. Možná jsme byli zaskočeni tím, že se sešlo méně účastníků než obvykle. Ale to rozhodně nebránilo těm, kteří přišli, aby se velmi dobře bavili. Prostoru pro tanec bylo víc, než je na běžných plesech obvyklé.

Co se dá ještě na rozdíl od „obvyklých“ plesů zažít? Je toho více – jednak je akce pro všechny generace, tj. včetně dětí. Občerstvení se prodává z vlastních zásob, výtěžek jde na pokrytí nákladů. Končí se společnou modlitbou. A výtěžek jde na účet farnosti. Jak říkal pan farář, o peníze tady nejde na prvním místě, ale určitě je dobré si uvědomit, že to, co zbude z toho, co zaplatíme, nejde do něčí kapsy, ale zůstává ve farnosti. Vidím tedy minimálně dvojí prospěch – dobře se bavím s přáteli a farnosti přispějí na její chod (případně opravu).

A že nás bylo méně – důvodů bylo více, rozhodně nezoufejme, nedávno

jste byli v Praze na plese pořádaném YMCOU a i zde bylo lidí výrazně méně než vloni. Dá se předpokládat, že na menší účasti se letos podepsala chřipková epidemie. JC

## PAPEŽ FRANTIŠEK A SV. HORA

Ne, papež František nepřijede na Svatou Horu, tedy do Příbrami. A přece s ní má spojitost. Rád bych věřil, že většina Příbramáků je natolik kulturně v obraze, že ví, kdo postavil Svatou Horu. A protože tomu, bohužel, nevěřím, rád bych věřil, že to vědí aspoň příbramští věřící, určitě pak katoličtí věřící; doufám že drtivá většina. Byli to jezuité, neboli řád Tovaryšstva Ježíšova, založený svatým Ignácem z Loyoly. A papež František je jezuita. Ovšemže jako papež nepodléhá řádovému představenému, ale samozřejmě členem řádu zůstává. Jezuité dostali Svatou Horu - tehdy kapličku do správy r.1647, po dočasném „zrušení řádu“ v r.1861 ji museli opustit a od té doby ji spravují redemptoristé. Přesněji -řád nebyl nikdy zrušen ve smyslu zakázán, nýbrž záleželo na panovníkovi té které země. Papežský výnos akceptovat a řád na svém území zrušit a jakkoli jej postihnout odmítla např. ruská carevna Kateřina II., takže na Rusi řád přežil a pracoval až do doby obnovení, tedy povolení činnosti celého řádu (1861), po 41 letech od zákazu. Důvody dočasného zrušení, resp. zákazu činnosti ponechme

bádání historiků. Bohužel nemálo to působily spory uvnitř církve, které přerůstaly až v nenávisť; zároveň nesmíme přehlédnout, že církev byla v té době pod silným tlakem „světských panovníků“, dnešními slovy řečeno pod silným politickým tlakem. Jezuité se tím zato vyléčili ze silného sebevědomí, pro viru vždy nezdravého. Jak bohuľibou činnost řád vykonával lze vidět m.j.i z toho, že mnozí tzv. „osvícenci a později komunističtí bossovové tento řád nenáviděli a doslova proti němu soptili.

Domnívám se, že když zde jezuité zanechali tak výraznou stopu, nebude od věci přiblížit si jejich činnost, zásady a hlavní body jejich duchovního působení, spirituality. A bude jistě nejlepší, když necháme mluvit samotného papeže Františka v jeho přednášce „Co jsou jezuité“. Protože je to přece jen rozsáhlejší, čtyři a půl stránky formátu A4, což by pro náš rozměr „Jakuba“ bylo neúnosné, vytisknu toto papežovo pojednání zvláště jako přílohu (ve formátu A4).

Dovoluji si vám tento článek doporučit. Ukáže nám stručně, o co řádu jde, hlavně těm, koho tato Ignácova spiritualita oslovuje. A snad to pomůže, abychom více a lépe naplňovali svým životem to, co Ignác dal sobě a celému řádu jako heslo : „Ad maiorem Dei gloriam“ (AMDG) - česky: „Všechno k větší cti a slávě Boží“.

JK

## MODLITBA VE STÁŘÍ...

Nedávno jsem „náhodou“ natrefila na krásnou „Modlitbu ve stáří“ svatého Františka Saleského. Když jsem si ji přečetla, uvědomila jsem si, jak hodně jsme v našem současném světě zaměřeni na mládí, aktivitu a mnohdy se snažíme možná až přespříliš všechno zvládnout, u všeho být, žádnou akci (být zajímavou či bohuľibou) nevynechat. Pokud něco nestihneme, někde nemůžeme být, máme pak pocit, že jsme o něco podstatného přišli, že nám „ujel vlak“ a nebudeme dostatečně „v obraze“.

Zapomínáme pak na to, že všechny nás čeká postupné ubývání sil, období, kdy už nezvládneme tolik činností jako dříve provádět za stejný čas, možná budeme muset opatrněji a pomaleji chodit, budeme se třeba hůře vyjadřovat či špatně chápat. I aktivní a zdravý člověk vnímá ve stáří celkový úbytek sil i schopností oproti době svého mládí. Je dobré mít toto vše na mysli, jak kvůli svým blízkým v rodině i okolí, tak kvůli sobě samému. Nemám v úmyslu se zde o tomto tématu více rozepisovat, protože modlitba svatého Františka Saleského mluví za vše:

### Modlitba ve stáří – Sv. František Saleský



*Pane, Ty víš lépe než já, že den ode dne stárnu a jednoho dne budu starý.*

*Chraň mne před domněnkou, že musím při každé příležitosti a ke každému tématu něco říci. Nauč mne, abych dovedl mlčky snášet své nemoci a obtíže. Přibývá jich a chuť o nich hovořit roste rok od roku. Netroufám si prosit, abys mi dal dar s radostí poslouchat druhé, když líčí své nemoci, ale nauč mě trpělivě je snášet.*

*Zbav mne velké náruživosti chtít dávat do pořádku záležitosti druhých. Nauč mne, abych byl uvážlivý a ochotný pomáhat, ale abych přitom nevrstal a neporučnickoval. Zdá se mi, že je škoda z přemíry moudrosti nerozdávat - ale Ty, Pane, víš, že bych si rád udržel pár svých přátel.*

*Také se neodvažují prosit o lepší paměť - ale jen o trochu větší skromnost a menší jistotu, když se má paměť neshoduje s jejich pamětí. Nauč mě té obdivuhodné moudrosti umět se mýlit. Drž mě, abych byl, jak jen možno laskavý. Starý morous je korunní dílo ďáblovo. Nauč mě u jiných odhalovat nečekané schopnosti a dej mi krásný dar, abych se také dovedl o nich zmínit. Mám vrásky a šedivé vlasy. Nechci si stěžovat, ale Tobě, Pane, to říkám - bojím se stáří. Je mi tak, jako bych se musel rozloučit, nemohu zastavit čas.*

*Cítím, jak den ze dne ztrácím sílu a přicházím o bývalou krásu. Byl jsem pyšný na to, že se stále ještě mohu měřit s mladými. Teď cítím a uznávám, že již toho nejsem schopen. Byl bych směšný, kdybych se o to pokoušel. Ale ty, Pane,*

*říkáš: „Kdo věří ve mne, tomu narostou křídla jako orlovi.“ Dej mému srdci sílu, abych život přijal tak, jak Ty jej řídíš. Ne mrzoutsky, ne lítostivě, ne se skleslou náladou, ne jako odcházející, ale jako vděčný a připravený ke všemu, k čemu Ty mě ještě povoláš. A k tomu mi dej sílu srdce. Amen.*

*Lucie Křížová*

## **ZTRATILI JSME SE**

Nastoupila jsem do tramvaje a posadila se proti staré paní.

Někdo se chtěl na něco zeptat řidiče, ale ten je uzavřený ve své kukani. Vzpomněla jsem si, jak dříve v tramvaji sedával průvodčí. Mohlo se ho ptát na cestu, přestupy a vůbec jenom s ním mluvit.

Stará paní mi něco říkala. Chtělo se jí povídat. Všimli jste si, jak staří lidé navazují hovor? Většinou ale nemají s kým.

Mladá maminka vezla v kočárku holčičku. Holčička na maminku mluvila, ale marně, ta ji neslyšela.

Ve sluchátkách, jak je teď u mladých lidí zvykem, jí duněla muzika.

U lékaře jsem seděla blízko, ale on neměl čas se na mě ani podívat. Sledoval o mně všechno v počítači. Proč by se mě měl vyptávat, jak mi je, když mu všechno o mých neduzích řekne počítač?

Z našeho domu vyšel pán. Asi tu bydlí, napadlo mě, ale neznám ho, jako neznám další obyvatele domu.

A zase jsem si vzpomněla, jak navečer před naším domem sedávala správcová paní Nováková.

Zastavovala jsem se u ní na kus slova. Pro mě to býval tenkrát pocit bezpečí domova.

Dnes nikde v ulicích nenajdete společenství lidí jen tak si povídajících.

Za rohem měla obchod s potravinami paní Jirásková. Než jsme nakoupili, ptala se nás, co děti, nemoci a my jsme věděli, že nás má ráda a že patří do našich životů.

V samoobsluhách nenajdeme většinou nikoho, kdo by nám poradil. U pokladny zmatkujeme s nákupním vozíkem, se zbožím na pásu a s mačkáčným pinu. Těžko s námi může unavená pokladní promluvit, nemá čas se na nás ani podívat.

Doma jsem volala poruchy. Zlobil telefon. Po nekonečně dlouhé době se ozval hlas jako ze záhrobí: „Co pro vás můžu udělat?“ Na tuhle otázku už jsem alergická. Slyším ji při každém volání do všech institucí. „Zmáčknete jedničku, když...“ radil hlas. „Zmáčknete dvojku, když...“ „Zmáčknete křížek, když...“ Když co, jsem v rychlosti nezaznamenala.

Zkusila jsem mačkat dle pokynu, abych se nakonec dozvěděla, že protože nebylo nic stisknuto, spojení je přerušeno.

„Co mám zmáčknout, aby lidi k sobě zase našli cestu?!“ křičela jsem do hluchého telefonu.

Vzpomínáte si, jak jsme v dětství sedávali s rodiči po večeři u stolu a povídali?

Dnes sedí rodiče u televize, děti většinou taky nebo spíš u počítače. Ztratili jsme se.

Jestli se nenajdeme, bude nám jednou všem těžko a smutno.


*Příběh z internetu dodala  
Jarka Populová\**

## **PŘÍBRAMSKÉ SPOLČO**

Příbramské spolčo funguje nyní spojeně - mladší i starší dohromady. Věkové rozpětí je zhruba 14-21 let. Případní zájemci jsou jedině vítáni, jelikož účast momentálně nebývá příliš hojná. Mnoho Příbramáků totiž dojíždí na společenství na Dobříš, a tak zde počet lidí oproti minulému roku značně poklesl. Spolčo se schází jednou za 14 dní na Svaté Hoře. Bývá to zpravidla v sobotu od 18:00 po mši svaté. Jinak se spolčo zapojuje i do jiných aktivit, jako byl například nedávno proběhlý společenský večer, který pomáháme každoročně pořádát. Za zmínku stojí třeba i společný výlet, jenž se uskutečňuje vždy na konci školního roku, nebo společná křížová cesta před Velikonoce. Chcete se taky zapojit do našeho spolča a pomoc nám ho trochu oživit? Tak neváhejte a přijďte!

*Štěpán Kříž*

# VYPŘÁVĚNÍ O UVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU

Když uplynulo čtyřicet dní od narození , přinesli jej  s  do  v Jeruzalémě. Přišli ho představit Pánu, jak jim to ukládal . Přitom obětovali dvě . V tom do  vešel . Byl to spravedlivý muž, kterému Bůh slíbil, že nezemře, dokud neuvidí Mesiáše. Vzal si  do náručí a  Boha.  i  se divili jeho slovům. Potom jim  požehnal. V  byla také prorokyně , stará vdova. Když to všechno viděla,  Boha a vyprávěla o  každému, kdo očekával vykoupení.  spolu s  vykonali vše podle  a vrátili se do Nazareta. Tam  rostl a byl plný Boží moudrosti.

Nápověda:



Ježíš



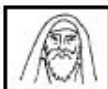
Maria



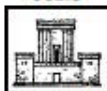
Josef



Anna



Simeon



chrám



holoubata



zákon



chválit



převzato z DKC Brno

JAKUB ZPRAVODAJ PŘÍBRAMSKÉ FARNOSTI SV. JAKUBA STARŠÍHO; VYCHÁZÍ DLE POTŘEBY FARNOSTI; ČLENOVÉ RADAKČNÍ RADY: JAN, MONIKA, VOJTA, DANIEL, LÍDA, DAGMAR, JINDŘICH, LUCIE, LUKÁŠ, KATEŘINA, FRANTIŠEK, JOSEF, ANNA, ŠTĚPÁN, HELENA; KONTAKTNÍ ADRESA: JAKUBSKÁ 97, PŘÍBRAM I., 261 01; 318 624 794; FARAPRIBRAM@SEZNAM.CZ; WWW.FARAPRIBRAM.CZ